

миратъ въ тила на една ромънска дружина, която обстрелваше единъ спешенъ български ескадронъ.

Кжде бѣха, тѣ не знаеха. Но щомъ предъ тѣхъ сж български войски, отиването при тѣхъ ще бжде лесно Стою отправи коня въ дѣсно, като смѣташе, че ще намѣри по-лесно изходъ да се предадатъ на българскитѣ войници. Сърдцата имъ туптѣха и отъ радостъ и отъ страхъ. Тѣ вече чувствуваха своето спасение, но все още не бѣха минали линията на ромънското разположение.

Стигнаха въ горния край на валогa. Тамъ имаше само наблюдатели прикриги между буреняци и тиквени ластуни. Стою смигна на Моисей да преминатъ отъ тамъ въ карьеръ, като забравиха, че сж въ ромънско войнишко облѣкло. Въ мигъ тѣ преминаха наблюдателния постъ и силнитѣ конегонесесоха изъ едно стърнище. По тѣхъ се зачести пушеченъ огънь отъ страна на българския спешенъ ескадронъ. Въ дѣсно видѣха коненъ разѣздъ и отправиха конетѣ за тамъ. Моисей се досѣти, та измъкна бѣла кърпа и почна да я размахва надъ главата си. Въ това време около тѣхъ земята почна да ври отъ десеткитѣ снаряди, които идѣха отъ гърлата на ромънскитѣ батареи, разположени на югозападъ отъ Кочмаръ.

Коньтъ на Стою бѣше раненъ въ дѣсната плешка, но пакъ продължаваше да бѣга. Българскиятъ разѣздъ, види се, забелязалъ бѣлата кърпа, спрѣ да стреля срѣщу тѣхъ, но опасността не бѣше минала. Тѣ попаднаха въ жарьта на ромънския огънь и трѣбваше нѣкакво чудо да стане, та да се спасятъ.

Снарядъ избухна предъ коня на Стою и той се сгромоляса заедно съ коня на земята. Моисей помисли, че той е убитъ, смушка коня и полетѣ напредъ. И въ момента, когато да прескочи синура, той попадна въ една дупка, дето се бѣха сгушили трима ромънски войници съ единъ подофицеръ. Коньтъ бързо изкочи отъ дупката и побѣгна напредъ. Моисей бѣше се решилъ на всичко. Съ едно бързо движение се сгуши между ромънцитѣ и имъ извика:

— Тичайте, домъкнете санитарa. Той е раненъ.

Двама отъ войницитѣ залазиха къмъ посоченото мѣсто, обаче, срѣшнаха лазящия въ една бразда Стою и го издърпаха въ дупката.

— Кжде отивате? — попита ги подофицера.

— По работа. Търсимъ първа дружина отъ 17 полкъ.

— Тѣ не сж тукъ... може да сж на лѣво... обаче, тамъ напиратъ българитѣ.

— Знамъ, че сж въ дѣсно — каза Стою.

— Ще вървимъ — додаде Моисей и като смигна на Стою, бързо обезоржжиха четиримата ромънци и ги подкараха предъ себе си. Нощния сумракъ падаше, когато тѣ на-